

Said Nursi'nin ölümünün 58. yılında

A'DAN Z'YE SAİD NURSI VE NURCULUK

Nazif Ay yazdı

A'dan Z'ye Said Nursi ve Nurculuk

23 Mart Cuma 2018 22:33

Nazif Ay yazdı

Bugün Nurculuğun kurucusu Said Nursi'nin ölümünün 58. yılı.

58 yıldır süren, bir ucu zararsızmışçasına dersane adı verilen evlerde varlığını koruyan, bir ucu FETÖ darbe kalkışmasıyla başımıza patlayan esrarengiz bu dinci yapının kurucusu Said Nursi 23 Mart 1960'da Şanlıurfa'da hayatını yitirdi.

Bugün size Said Nursi ve yarattığı örgütün karakteristik, hatta bazen mizaha kaçan yönlerini tanıtmaya gayret edeceğim.

SAİD NURSI VE NURCULUK

Nurculuk, Bitlis'in Nurs köyünde doğan, Osmanlı'nın son dönem çalkantılarını yaşayan, Cumhuriyet ile birlikte İslamî bilgilere, ama daha ziyade geleneksel kaynaklardaki mitolojik ilahi figürlerin gelişine ait çalışmalarına ağırlık veren, tarikat ve cemaat faaliyetleri içine bilahere siyaseti de sokan Mirza oğlu Said-i Kürdî'nin kurduğu ve onun etrafında oluşan harekettir. Kürdî lakabı daha sonraları doğduğu köye atfen "Nursi" şeklinde değiştirilmiştir.

Said Nursi'ye zamanın dehası ve biricik şahsiyeti anlamına gelen "**Bediüzzaman**" lakabını ilim ehli dedikleri ama kimler olduğunu bilemediğimiz bir zümrenin verdiği iddia edilir. (**Risale-i Nur Külliyyatı/Tarihçe-i Hayat, s.41**)

Nurculukta, Risale-i Nur Külliyyatına dâhil kitapları devamlı surette okumak ve Nurculuğun genel esaslarına/ düsturlarına uymak olmazsa olmaz gerekliliktir.

Risale-i Nur'larda Allah'ın varlığı ve birliğine (Tevhid), peygamberlik (nübüvvet) konularına, ilahi kitaplara, meleklerle ve ahirete iman ile birlikte fıkha (İslam hukuku) ait birçok konu işlenmektedir. Risalelerde akıl ve nakil (bilimsel ve dinî kaynak) alanına giren konular ile siyasi yorumlar da yer almaktadır.

Nurculara “**Nurcu**” ifadesini bir mahkeme hâkiminin “**Siz Nur risaleleri okuyorsunuz. Yoksa siz Nurcu musunuz?**” şeklindeki ironi kokan sorusuna karşılık nurcuların bir inat adına kendilerine taktıkları lakap olduğu söylenir.

NURCULARA AİT GENEL ÖZELLİKLER

Nurculuk hareketinin içinde Hulusi, Sabri ve Hüsrev gibi bilim tarafı olan kişiler bulunsa bile çoğunluğu halktan ve sıradan kimselerdir. Talebeleri arasında sıralama yapan Said Nursi, ikinci sırada Hafız Ali olması gerekirken Sabri'yi o dereceye yerleştirmiştir, nedense. İlk öğrencisi olarak yeğeni Abdurrahman'ı, onun ölümünü takip eden yıllarda ise askeriyeden Albay İbrahim Hulusi Yahyagil'i göstermiştir.

Bu kişilerin dışında “**Has Dairesi**” de denilen bir “**Varisler**” kategorisinde bulunan “**Abiler Komisyonu**” tüm Nurcular üzerinde ağırlıklarını hissettirir. Varisler Risale-i Nur'un korunması, basımı, yayımı dâhil her şeyi kontrol etmek konumundadırlar, hatta Nurcuların arasına bir kişinin girmesi ya da onunla alakanın kesilmesi otoritesine de sahiptirler. Yaklaşık 20 yıldır bu konseyin toplantı yeri, kurucusu Mustafa Sungur olan Meşveretçiler Grubunun Sultanahmet semtindeki Suffa adlı mekândır.

TBMM'de 19 Ocak 1923 tarihinde bir konuşma yaptığı söylenen Said Nursi, o konuşmada namaz konusunu işlediği, Atatürk'ün de Said Nursi'ye kızıp, “**Sizin gibi kahraman bir hoca bize lazımdır. Sizi yüksek fikirlerinizden istifade etmek için buraya çağırdık. Geldiniz, en evvel namaza dair şeyleri yazdınız, aramıza ihtilaf verdiniz!**” (Risale-i Nur Külliyyatı/Tarihçe-i Hayat, s.137) dediği; Said Nursi'nin de hiddetle, “**Paşa Paşa, İslamiyette imandan sonra en yüksek hakikat namazdır. Namaz kılmayan haindir, hainin hükmü merduttur (ret edilir)**” dediği ve iki parmağını Atatürk'ün gözüne sokmaya çalıştığı iddiaları cemaat içinde anlatılır. Ancak bu parmak uzatıp üzerine yürüme iddiasının gülünç olduğunu belirtmeye gerek yok. O parmaklar da kırılırdı muhtemelen.

Osmanlı'ya ihanet eden İngiliz hizmetçisi Şerif Hüseyin'in ölümünün ardından Said Nursi'nin ağladığından söz edilir. Aynı zamanda Doğu'da isyan başlatan Şeyh Said adlı teröristbaşının idamını mahzun ifadelerle “**Onu tanıyan ve itaat eden zindanda dahi olsa bahtiyardır. Onu unutan saraylarda da olsa zindandadır, bedbahttır. Hatta bir bahtiyar mazlum idam olunurken bedbaht zalimlere demiş: 'Ben idam olmuyorum. Belki terhis ile saadete gidiyorum. Fakat ben de sizi idam-ı ebedi ile mahkûm gördüğümünden sizden tam intikamımı alıyorum.'** Lâ ilahe illallah diyerek sürur ile teslim-i ruh eder” şeklinde vermiştir.

Nurcular Allah'ın birçok ismini içeren Cevşen adındaki dua kitabını avam tabakası halka muska gibi kabul ettirmişlerdir. Cevşen'in boyunda muska olarak taşınmasına fazlaca anlam yüklenilmektedir. Sanki Cevşen'e, vampire saçılan kutsal su gibi bir rol biçilmiştir. Eski Vatikan Türkiye temsilcisi Georges Marovitch de Cevşen'in meşhur taşıyıcılarındandı. Aslında Cevşen çılgınlığının kaynağı, bir anı kitabına dayanmaktadır. Said Nursi'nin Kore Savaşı'na katılan şakirtlerinden (öğrencilerinden) Bayram Yüksel'e, oralarda korunsun diye hediye ettiği Cevşen hakkında üretilen rivayetler bu kitabın revaçta olmasına yol açmıştır.

Nurculukta “**Mübareklik özelliğine sahip olan özel kişilerin üzerine asla ve asla sinek konmaz**” inancı vardır. Risale-i Nur'da Hz. Muhammed'in mucizelerinden biri olarak elbisesine veya vücuduna herhangi bir sineğin konmaması gösterilir. İslam bilginlerinin peygamberlerin varisi olduğunu bildiren hadisten hareketle, müceddid mertebesinde gördükleri kimi özel kişilerde de mucizeye benzer bu tür harikalıkların görüleceğine itikat eden nurcular, liderleri (üstad) konumundaki Said Nursi'nin kerametleri arasında da böyle bir işaretin olduğunu savunurlar. Said'in yaygınlaşan kerametlerden birinin de üzerine sinek konmaması olduğu iddia edilir. Said Nursi'nin ölümünden sonra onun makamına layık görülen (Bu konu hakkında da bir yazı hazırlıyorum) Fethullah Gülen'de de “**Sinek konmaması**” efsanesi sürdürülmüştür. Yani Fethullah'ın diğer lakabı da “**Sinek Konmaz Fethullah Efendi!**” dir.

DERSHANELERİN DOĞUŞU

Nurcular arası sohbet edilen veya gizli görüşme yapılan mekânlara klasik Nurcular “**dershane**”, Fethullah Gülen'ciler ise “**İşık Evleri**” ismini verirler. Dershane sözcüğünü bugünkü anlamıyla kullanılan dershane ile karıştırmamak gerekiyor.

Nurcu dershanelerinin kurulup yaygınlaşmasında en büyük rol sahibi Said Nursi'nin yakın öğrencilerinden Bayram Yüksel'dir. Dershanelerde kalan Nurcular bir tür inzivaya çekilmekte, hatta tamamen uhrevi yaşam tarzıyla itikâf yaptıklarını (kendini adayarak) varsaymaktadırlar. Dershanelerin duvarlarında giybet (dedikodu) ile ilgili risale kaynaklı, ilahi tehdit içeren ve dedikoducuları yeren levhalar asılır ama o duvarların zerrelere dahi Nurcuların kendi aralarındaki dedikodulardan bîzar (bezmiş) olmuştur.

Dershaneler yatılı kalan sabit Nurcuların ana merkezleridir. O evlerde sabit kalan ve dershanelerin işlerini gören kimselere “**vakıf**” adı verilir. Vakıflar tıpkı Hristiyan ruhbanları ve cemaat kurucusu Said Nursi gibi evlenmezler, yani “**mücerred**” (bekâr) kalırlar. Sosyal hayattan uzak münzevi bir yaşamın faturası olarak, kendini nurculuğa ve bu uğurda bekârlığa vakfedenlerden birçoğunun depresyon ilaçlarına müptela olması kaçınılmazdır.

Dershane dediğimizde aklımıza Fethullah Gülen cemaati de gelmektedir. Fethullahçıların kahpece kurdukları kumpaslarını kendi literatürlerinden hareketle oluşturdukları düşünülmektedir. Mesela Türk Silahlı Kuvvetleri'ne uygulanan tertiplerin en önemlisinin şifresi "**Karargâh Evleri**"ydi. Aslında Fethullahçılar kendi hücre sistemlerinin mantığını düşman bellediği yapılara yapıştırmışlardır. Fethullah Gülen cemaatinin ya kendi resmi dershanelerinde ya da Işık Evlerinde adeta üsler kurarak emniyet ve ordu mensubu nurculara direktiflerini bu şer otağlarında vermişlerdir. Bir zamanlar Isparta ve Barla'daki bazı önemli dershanelerin yönetimi bile Fethullah Gülen grubuna geçmişti. Örneğin Said Nursi'nin Isparta merkezdeki, onun arabasının da sergilendiği mekânda Fethullah Gülen'in işgali söz konusuydu. Fethullah'ın gördüğü söylenen kimi rüyaların yazılı olduğu kağıtlar Said Nursi'nin orijinal yatağının başucuna asılı sergileniyordu.

Nurcularda sohbet etme ya da Risale-i Nur odaklı dinî konuşmalar yapmaya "**ders yapma**" ifadesi kullanılır. Kur'an-ı Kerim'i okuyup bitirme (hatim etme) veya bir duayı okumada cemaat üyeleri arasında paylaşım yapılır, buna "**şirket-i maneviye**" (manevi boyutlu organizasyon) denir. Şirket-i maneviye'nin bazen "**Şirk-i maddiye**"ye bulaşma ya da dönüşme olasılığı, takınılan tavra ve bunun boyutuna bağlıdır.

Sohbet aralarında çay içmek, yemeklerinde "**Maklube**"yi ön plana çıkarmak gibi cemaatlerine özgü duygusal ritüelleri vardır. Ritüel diyorum, zira bu basit eylemlere kendilerinin de çok açıklama getiremedikleri anlamlar yüklerler.

ATATÜRK İMA YOLUYLA DECCALLIKLA SUÇLANMAKTADIR

Nurcular namaz kılarırken kısa kollu Kafkas tipi cüppe giyerler ve başlarına sarık sararlar. Sarıkların omuzlarından sarkacak biçimde uzunca başlarına dolarlar. Farz namaza başlarken ezan duasına benzer salavat getirirler, namazın sonunda salavat içeren bir dua ederler. Azap, şiddet ve olumsuzluk belirten dualarda avuç içlerini kucaklarına bakacak şekilde aşağı çevirirler. Namaz tesbihatına kendi virdlerini ekleyen Nurcular, Kur'an'dan bir bölüm okuyarak kendilerine özel ibadetlerini bitirirler.

Nurcular, serpuş (şapka) takmayı ve taktırmayı "**Kâfirlik alâmeti**" olarak görürler. Deccalın özelliklerinden biri olarak "**Ahir zamanda dehşetli bir şahıs (Deccal) sabah kalkar, alnında (Haza, bu bir kâfirdir) yazılmış bulunur**" mealindeki hadisleri yorumlayarak, şapkanın Hristiyanlığa ait bir dinî kisve olduğunu, secdeye gitmemeyi ifade eden bir anlamı olduğunu iddia ederler. Şapka takılmamasına dair fetvayı da, hakkında birçok spekülasyon bulunan Şeyhülislam Zembilli Ali Efendi'den alırlar. Zembilli, şapkanın şaka yollu bile olsa takılmayacağını söylerken, Said Nursi'nin başka bir fetva ile bu keskinliği yumuşattığı iddia edilir. Risale-i Nur'un Beşinci Şua bölümünde şapka kanununu getiren Mustafa Kemal Atatürk ima yoluyla Deccallık ve kâfirlikle suçlanmaktadır. Onlara göre şapka alna vurulan "**kâfir**" sözcüğü gibidir.

Cemaat içinde tabiat (doğa) kelimesi Allah tarafından yaratılmamayı çağrıştırdığı savıyla kullanılmaz. Ayrıca tesadüf kelimesi yerine, her şeyin Allah tarafından planlı olarak tasarlanıp yaratıldığına vurgu olsun diye tevafuk kelimesi tercih edilir.

Nurcular bol bol rüya görüp bunları anlatmakla da övünürler.

Hz. Muhammed'in hadislerinde, "**rüya-yı sadıka veya rüya-yı salıha**" adı verilen "**mübeşşirat**" (müjdeci) rüyalardan söz edilir. Fakat peygamberlere ait olanları hariç hiçbir rüya İslam fıkhnına (hukukuna) göre inanç ve ibadete delil, dayanak sayılamaz. Rüyalar, gören için bir anlam içerse de, dinî referans olarak kullanılabilme özelliği yoktur. Buna rağmen Nurcular için rüya, çoğunlukla manevi otorite kurma aracıdır. Seçim zamanlarında dinci partilere oy atılmasına işaret eden birkaç rüya mutlaka "**abi**"lerce görülür ve cemaat içinde bilinçli, planlı bir şekilde yayılır. Adeta Allah tarafından onaylı bu rüyalar için cemaat arası yazışma olan "**Lahika**"lar neşredilir.

Aslında tüm dindarlık satan dinci yapılarda rüya modası yaygındır. AKP'nin Eski Maliye Bakanı Kemal Unakıtan'ın eşinin, "**Rabbim bana 'Cleveland' dedi**" sözünü hatırlamaktayız. Aynı zamanda Başbakanlık yapan Ahmet Davutoğlu'nun da rüyasında "**Hegel ve Gazali ile tartıştığını görmesi**", "**kendini kendisinden öte zannetme hastalığı**" olsa gerektir...

Kimi Nurcular kendilerine arka plandan bakanların zihninde istenmeyen (?) çağrışımlar çıkarma ihtimali oluşmasını diye gömleklerini pantolonlarının üstüne salmakla da belli ederler kendilerini.

Nurcular birbirleriyle karşılaştıklarında sıkıca sarılırlar hatta kaburgalarına acı verecek derecede dostluk bağlarını belli etmeye çalışırlar. Buna da "**sünnet**" derler.

Nurcular ilk kez karşılaştıkları birine hal hatır sormadan evvel "**Naber kardeş, ne iş yapıyorsun?**" şeklinde gereksiz ve rahatsız edici soruyu mutlaka sorarlar.

Şakalaşma adına birbirlerine bazen "**keçeli**" diye seslenirler. Bu hitabın nedeni Said Nursi'nin kendine hizmet eden öğrencilerine bu şekilde seslenerek takılmasıdır. Üstatlarının sünnetine uymada hassasiyet göz yaşartıcıdır.

AMERİKA HASSASİYETLERİ

Nurcular Batı'nın ve Amerika'nın kontrolünde bir yapıdır. Bir ara Amerikan ürünleri protesto ediliyor diye Nurcular tam aksi bir eylemle dershanelerinde "**Cola içme kampanyası**" başlatmışlardı. Böyle bir çıkışın anlamı, Amerika'yı hiçbir alanda karşısına almamak, küstürmemek ve halk arasında yaygın olan "**Cola'da alkol varmış!**" şayiasını yıkmaktır.

Otuz kırk yıl önce Cola'yı ağzına sürmekten sakınan güruhun düştüğü durumdur bu.

Cemaatin ortalama zekâî şakirdi Risalede geçen tüm mantık bilimine ait zekâ ürünlerini biraz anladığında kendisini Matrix sanır ve başka bir varlığa dönüştüğü hissine kapılır. Yapay zekâyla değil, yapmacık zekâyla havalanan Nurcuyu nursuz bir zekâ pırlıtısı yine yeryüzüne inmeye zorlar!

Nurcu bıyıkları kibar oğlan bıyığı gibidir, parlak simanın yapmacık çıkma katı misali. Değil mi ki, hadis kaynaklarındaki **"matruş"** yani traşlı kavramını sakalsız ve bıyiksiz kimseler olarak alırlar, öyleyse hiç olmazsa bıyık bırakılmalıdır onlara göre. Sakalsız ve bıyiksizleri ideal İslamî imajdan uzak görürler ve kadınlara benzediklerini iddia ederler. Lakin kendilerini gizlemek için bugün Nurcuların çoğunluğu matruştur. Zaten matruş ifadesini yanlış yorumlayan Nurcular ve diğer cemaatçiler ve tarikatçılar cahilliklerini sergilediklerinin farkında değillerdir. Çünkü hadislerde **"matruş, traşlı" (İmam Nesai, Ebu Abdurrahman Ahmed bin Şuayb), Hadislerle Hz. Ali, s.142)** diye geçenler sakalsız ve bıyiksizler değil, kafalarındaki saç kazitan dazlaklar veya bunu sünnet sananlardır. Ayrıca uydurma hadislerine (mevdu) göre, sakalsızlık ve bıyiksizlik bir önemli güzel özellik olarak sunulmaktadır. **"Rabbimi bol saçlı bir genç suretinde, sakalsız ve bıyiksiz bir genç suretinde gördüm"** şeklindeki uydurma hadiste olduğu gibi. (Celâleddin Suyuti, el-Leâli'l Masnua, c.I, s.29-30)

İMAM HATİPLİLERE ŞÜPHEYLE YAKLAŞIRLAR

Benliğin terk edilme yolunun "Ben"i (Ene) değil, "Biz"i (Nahnu) esas almakla gerçekleşeceğini (Risale-i Nur Külliyyatı/Kastamonu Lâhikası, s.102) savunan Nurcu cemaatte **"abi mafyası"** nahnudan nemalanmaktadır. Onlara göre Ene (ben) bir buz parçasıdır ve Nahnu (biz) havuzuna atılmalıdır ama sözü edilen o Nahnu havuzu Nurcu ağabeylere yani cemaat kocamanlarına tapuludur. Bu abi hegemonyası diğer insanlardan kimliklerini ve karakterini, yani benliklerini (ene) esir alır ve **"cemaate sadakat"** adı altında kendilerine biat ettirir.

Anlayacağınız, Ene denen kişilik Allah'ın emri ve Peygamberin kavliyle nahnuya istenir.

İmam hatipliler İslam bilimlerine ilişkin eğitimde biraz daha metodolojiye göre hareket ettiğinden cemaatçiler tarafından beğenilmezler. **"İlmi enaniyet"** yani bilimsel benlik taşıyor yaftasıyla Nurcular, imam hatiplilere şüpheyle yaklaşırlar.

Nurcu kitapları basılı olduğu halde Kur'anı Kerim'i ezberlercesine Risaleleri ezberlemeye çalışan enteresan Nurcular vardır. Hatırlıyorum da birinin adı **"Teyip Tahir"** idi. Bilmiyorum yine ezber yapıyor mu ya da teknolojik gelişmelere uygun başka bir isim buldu mu? Örneğin **"Disket Tahir"** oldu mu öncelikle? Sonrasında sırasıyla ne bileyim; **"CD Tahir" "DVD Tahir" "Flash bellek Tahir" "Megabayt Tahir" "Gigabayt Tahir" ... "Allah rızası için dur Tahir"** gibi...

Nurcularda Risalelerin pozitif bilimlere uygun olduğu inancı ve iddiası olsa da, pozitif bilimlere yatkın kimselerde manevi yönün sönük olacağı fikri vardır. Bir dinî cemaat böyle düşünürse, Binali Yıldırım da **"Sakın teknolojiye fazla kafa yormayın, üşütürsünüz!"** gibisinden hezeyanlarda bulunur elbette.

Nurcuların çoğunluğu ya Menderes ile başlayan süreçle ya Süleyman Demirel'in tavizleriyle ya da Özal döneminde 1982 Anayasası'ndan alınan cesaret ve ödünlerle Risale-i Nur vasıtasıyla İslam dinini tanımışlardır. Diğer İslami eserlerle duyuğu ve zihnini takviye edemeyip kendini geliştirmeyen Nurcuların önemli bir kısmı sorunlu psikolojiye sahiptir. Her hareketin ilklerinde taassup derecesinde bağlılıklar görülür ve bu normaldir. Ancak bir insanın iyi Müslüman olmaktansa itaatkâr bir cemaatçi olmaya çalışması anlaşılır ve kabul edilebilir değildir. Risalelerin yazılıp çoğaltıldığı ilk dönemdeki zatlar başka eserlere bakmamaları sebebiyle fazlaca zarar görmemiş olabilirler. Yakın talebelerinin çoğu ilmi çevreden uzaktı. Bu ise diğer İslamî eserlerle Risaleleri kıstas edebilme imkânını ortadan doğal olarak kaldırıyor. Ama onların mazeretle karşılanabilecek durumları sonraki dönemler için söz konusu olamaz ve örnek de gösterilemez. Çünkü edep, şefkat, merhamet ve utanma duygusunun yoğun olduğu şartlar başkadır, dindarlık iddiasındaki nurcuların ihtiraslı maddiyata bağlandığı ve külliyyatlarının bilinen başlığını kullandıkları internet sitelerinde **"Küfür, hakaret vb kullanmayalım"** kaydı koymalarına rağmen muhalif gördükleri her şahsa en terbiyesiz üslupla küfür ve hakaret yağdırdıkları şimdiki zaman dilimi başkadır. Nurculardan bir kısmı bu son haleti ruhiye ile internetteki küfürbaz trollere bir farklarının olmadığını ispatlamaktadırlar. Ayrıca Risalelerin yazıldığı ilk zamanlardaki bağlılarının fikrîsel, bilimsel ama çokça da kelamî eserlerden uzak kalmaları o dönemin anlayış ve kanaatlerine kapılmaları ihtimalinden korkulduğu için makul olabilirdi. Kaldı ki Said Nursi yazdığı eserlerin kaynaklar verilerek ortaya çıkan özellikte olmadığını belirtmektedir. Eğer bu özellikte olsaydı, çağdaşı olan İslam yorumcularının içine düştüğü birtakım hezeyanlara kendisinin de düşebileceğini ya da etkilenebileceğini savunmuştur. Kendi inancına göre Kur'an'ı "Tevhid-i kible" etmiş, yani sadece Kur'an'ı kaynak olarak almıştır. (Risale-i Nur Külliyyatı/ Mesnevi-i Nuriye, s.10) Bu iddiası ise oldukça saçma ve abartıdır.

Nurcular, Risale'de geçen "Bir yıl dikkatle bu eserleri okuyanlar zamanın müdakkik (dikkatli) âlimi olabilirler" (Risale-i Nur Külliyyatı/ Lem'alar, s.167) tezinin metodolojiden (usul) uzak kimseler için mümkün olamayacağını kabul edememekte ve bilimselliği küçümsemektedirler.

Said Nursi'nin eserlerinde çokça kullandığı "her neyse", "sükut", veya "yazdırılmadı" gibi ifadeler belagatçe hoş olmasa da anlatamayacak durumda bulunduğu mahrem fikirlerin olduğunu vurgulamak içindir.

Nurcular "Lahika" adlı kitapları /bildirileri belli dönemlerde hayatın akışına uygun yazmışlar ve akredite olmayanlara aktarmamışlardır. Zamanımızda artık bu lahikaların yerine güncellenmiş başka lahikaların da yazılması gerektiğine inanan

nurcuların sayısı çoğalmaktadır.

NURCU GRUPLAR

Burada en önemli grupları vereceğim.

Yazıcılar

İlk zamanlarda Nurcular iki gruba ayrılmıştı. "Yazıcılar"ın liderliğini Hüsrev Altınbaşak yapıyordu. Risalelerin yalnızca Arap harfleriyle basımını savunuyorlardı. Bunların karşısında ise "**Okuyucular grubu**" vardır.

Meşveretçiler

Birkaç yıl önce vefat eden Mustafa Sungur bu organizasyonu oluşturmuş, ağırlığını koymuş ve korunmasına büyük önem vermiştir.

Süleymaniye Camii civarında bulunan "**suffa**" adındaki merkezde toplanan "**Meşveret (danışma) Grubu**" cemaatin en faal olanlarındandır. Saf ve pasif kişilikli Nurcular üzerinde etkili bir gruptur. Aynı zamanda seçimlerde oy verme potansiyeli nedeniyle tilki pozisyonundaki partilere Nurcuları yönlendirme noktasında faal bir yapıdır.

Parası olmayan ya da Said Nursi'ye yakınlığı bulunmayan bir kimse, bunların yüksek konseyine asla giremez.

Aldıkları kararlar her dönemde isabetsiz, saçma, gülünç ve basiretten uzaktır. Fakat şehir efsanelerine benzer bir şekilde bu istişare konseyindekiler "bilmem kaç evliya gücünde" abartılarıyla cilalanırlar. Bu grubun liderleri bir konu hakkında yetmiş söz söylerler, ihtimallerden biri doğrulandığı anda 69 hezeyan görülmez, bir doğruluk durumundan ötürü o konseydekiler adeta aziz ilan edilir ve "Bak, zamanında abiler bize bunu haber vermişti!" abartısıyla doğru çıkan sözü evliyalık kerametine yorarlardı.

Kurdoğlu Grubu

Meşveret Grubu'na, merkezi Ankara'da olan "**Kurdoğlu Grubu**" karşı çıkıp muhalefet etmektedir. Sebebi ise, gizliliğin ve ihtiyatın (dikkatli davranma) ihlal edilmiş olmasıydı. Nurculuğun belki de orijinal omurgaya en fazla sahip çıkanı olan bu grubun kurucu lideri Mehmet Kurdoğlu'dur.

Yeni Asyacılar

Yeni Asya gazetesini kurma fikrini ilk ortaya atan kişi Said Nursi'nin yakın talebelerinden Zübeyir Gündüzalp'tir. Nurculuk hareketinin savunucusu avukat Bekir Berk de gazetenin kuruluşu ve yaygınlaşmasına her türlü desteği vermiştir. Bugün Yeni Asya gazetesi sahibi ve grubun lideri Mehmet Kutlular Nurcu gruplar içinde en ciddi ve haksızlıklara karşı çıkmada en ilkelidir.

Kırkincılar

Said Nursi'nin ölümünden sonra en etkin gruplardan biri de, saygın konumunu kaybetmeyen ve Nurcular arasında "**Kırkinci Hoca**" olarak tanınan Mehmet Kırkinci'nin grubudur. Erzurum Karanlık Kümbet Medresesi'ni kuran Kırkinci, yaşamını burada sürdürmektedir.

Fethullah Gülen Cemaati

Erzurum doğumlu, MEB okul mensubiyeti olmayıp dışarıdan sınavlarla diploma alan, Diyanet'te görev yapan, İzmir'de yıldızı parlayan, İstanbul'a yolu uzanan, sahip veya yöneticileri dindar/ dinci olan pek çok zengin işadamından zekâtlar toplayan, özel okul ve Işık Evleriyle komplo merkezleri ihdas ettiği AKP Hükümeti'nce de iddia edilen, buralarda duramayıp "Dünya gemisinin kaptan köşkü" dediği Amerika'nın Pensilvanya'sında Hristiyan Cizvit Tarikatının arazisinde emekli maaşı (?) ile konaklayan, AKP'nin kankasıyken parti mensuplarının devlet kadrolarına sızmalarına zemin hazırlayan ama 17 ve 25 Aralık 2013 Rüşvet ve Yolsuzluk Operasyonunda onlarla yollarını ayıran M. Fethullah Gülen'i ve cemaatini kısaca özetleyerek konuya başlayayım.

Bütün dinî yapılar da olduğu üzere bu cemaatte de parasız olanın değeri yoktur. Bir zamanlar Finlandiya'daki İslam topluluğundan yüz bulamamalarının ve kovulmalarının başlıca nedeni de bu paragözlülükleri olmuştur. Eh, dinciden öte materyalist pek bulunamaz tabii ki.

2000'li yılların başına kadar Fethullah Gülen diğer Nurcu gruplar tarafından pek sevilmiyor, tasvip görmüyor, hatta sıkı bir şekilde eleştiriliyordu. Said Nursi'nin elini öpmemesi, kendisi hakkında bir süre "**O Hz. İsa'dır, gökten indi**" yakıştırmasının yapılması Nurcuların tepkilerinin sertleşmesine neden olmuştu.

Bu grubun başındaki Hocaefendileri (!) kravatsızdır ama müritleri hem kravat takar hem de bıyıksızdır.

Cemaatin histerik "ağlama seansları" meşhurdur. Kur'an'daki bir ayette geçen "Az gülün, çok ağlayın!" (**Tevbe Suresi, Ayet 82**) tavsiyesini iyi yorumlayamayan cemaat, ağlamak ile ağlaklığı ya da salya sümük oluşu birbirine karıştırmıştır. Bir zamanlar bunlarla sarmaş dolaş olan AKP'nin kurmaylarında da bu moda tutmuştu. Mazluma ağlamayan gözler sadece yakın çevrelerine veya siyasi getiri yahut maddi kâr baz alarak ritüele dönüşmüştü. Fethullah ile AKP birbirlerine her alanda

kur yaparken ortak bir politika yürütmüşlerdi.

Fethullahçılara göre hocaefendileri süslü ifadelerle Kur'an'daki yüksek belâgatten ilham alarak muhteşem anlatım tarzı geliştirmiştir. Risale-i Nur'da da rastladığımız bu sıkıcı, uzun ve noktası başlangıcından bayağı uzak üslup Fethullah Gülen'de de görülmektedir. Oysa usanç veren uzun anlatımlar çoğu zaman edebiyatta kelime züppeliğinden öteye geçemez.

SAİD NURSİ VE SİYASET

"Sigarayı ve siyaseti bıraktım" ifadesine rağmen Said Nursi her dönemde politikanın tam göbeğinde bulunmuş bir tarikat önderidir. "Şeytandan Allah'a sığındığım gibi siyasetten de Allah'a sığınırım" sözü de hiçbir zaman gerçeklik taşımamıştır.

Said Nursi, dindar olan kişiden gerçek bir siyasetçi olamayacağını ifade ederken hem Demokrat Parti'yi açıkça desteklemiş (**Necmeddin Şahiner, Son Şahitler Bediüzzaman Said Nursi'yi Anlatıyor, c.II, Nesil Yayınları, İstanbul, 2008, s.359; Necmeddin Şahiner, Son Şahitler Bediüzzaman Said Nursi'yi Anlatıyor, c.III, Nesil Yayınları, İstanbul, 2008, s.157-158, 160, 182, 276-277, 367**) hem de kıyamet kopmadan önce gelmesi beklenen ilahi kahraman Mehdi'nin özelliklerinden birinin siyaset olacağını ileri sürmüştü, (**Risale-i Nur Külliyyatı/Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s.138; Risale-i Nur Külliyyatı/Kastamonu Lahikası, s.72**) yani açık çelişkiye düşmüştür.

Said Nursi, DP'nin iktidara geldiği döneme kadar geçen sürede İslam'ın baskı altında olduğunun propagandasını yapmış, CHP ve dolayısıyla Atatürk ile İsmet İnönü'nün din düşmanı olduğunu iddia etmiş, ezanın Türkçe söylenişinden tekrar Arapçaya çevrilmesi meselesine "Müslümanlığa dönüş" şeklinde yaklaşılmasını istemiştir.

Nurcular bazen DP'nin bazen de dış güçlerin politikalarına uygun yaklaşımlarla siyasete destek vermişlerdir. Şartların değişmesine göre birtakım taktik değişikliklerine gitmişlerdir.

1948'de 20 ay hapse mahkûm olan Said Nursi, Nur talebeleriyle birlikte Afyon hapisanesine konulmuştur. O sırada hükümete başvurarak "**Bolşeviklere karşı birlikte mücadele etmeyi**" önermiştir, "**Beni serbest bırakınız. El birliğiyle Komünistlikle zehirlenen gençlerin ıslahına ve memleketin imanına, Allah'ın birliğine hizmet edeyim.**" (**Malmisanij, Said Nursi ve Kürt Sorunu, Doz Yayınları, İstanbul, 1991, s.27; Risale-i Nur Külliyyatı/Şualar, s.377**) demiştir. Said Nursi'nin ölümünün ardından en etkin Nurcu lider iddiasındaki Fethullah Gülen'in de "Komünizmle Mücadele" derneklerine üyeliği, 6. Filo'yu denize dökenlere karşı ayaklanan gerici Milli Türk Talebe Birliği hareketiyle olan gönül bağının nerelerde aranması gerektiğini bize göstermektedir.

Said Nursi DP'nin iktidarına yedi ay kala yani 20 Eylül 1949'da hapishaneden çıkabilmiş, 20 Kasım 1949'da Emirdağ'a sürülmüştür. 14 Mayıs 1950 seçimlerini DP kazanınca Said Nursi Celal Bayar'a şöyle bir kutlama telgrafı göndermiştir "Cenab-ı Hak sizi İslamiyet, vatan ve millet hizmetinde muvaffak eylesin." (**Risale-i Nur Külliyyatı/Emirdağ Lahikası, s.280.**) Cumhurbaşkanı Celal Bayar da Said Nursi'nin bu telgrafına "Samimi tebriklerinizden fevkalade mütehasis olarak teşekkür ederim" şeklinde cevap vermiştir. (**Necmettin Şahiner, Son Şahitler, Bediüzzaman Said Nursi'yi Anlatıyor, c.V, İstanbul, 1992, s.381.**)

Cemal Kutay Said Nursi hakkında çok ses getiren bir kitap kaleme almıştır. *Çağımızda Bir Asrı Saadet Müslümanı Bediüzzaman Said Nursi* adlı kitabıyla Said Nursi'yi ön plana çıkaran Cemal Kutay adeta istikbaldeki birtakım siyasetlerin habercisi oluyordu. Cengiz Özakıncı bu durumu şöyle özetliyor "Said Nursi'yi sindiği köşede bulup çıkarıp Amerika'nın izniyle Türk gençliğinin düşünsel önderi olarak parlatılıyordu. Çünkü Amerika, dünya üzerinde eskiden Almanya çıkarına çalışan bütün ajanları toplayıp kendi hizmetine koşmaya başlamıştı. Türkiye'de yapılan buydu" (**Cengiz Özakıncı, Türkiye'nin Siyasi İntiharı/Yeni Osmanlı Tuzağı, Otopsi Yayınevi, İstanbul, 2005, s. 145**)

Emirdağ'a giderek Said Nursi ile görüşüğünü ve elini öptüğünü yazan Cemal Kutay, yıllar sonra Emirdağ'a gitmediğini açıklayacaktır. (**Mustafa Yıldırım, Meczip Yaratmak/Yüzyıllık Yanıltma Ustalığı, 2.baskı, Ulusdağı Yayınları, Ankara, 2006, s.23**) Mustafa Yıldırım'a göre Cemal Kutay yıllar sonra bu kitabı 100 bin lira karşılığında yazdığını itiraf etmiştir.

Amerika'nın "**Amerikan malı cihat fetvası**" yazmaları için İslamcılar kullanmak istediği gerçeğini Cengiz Özakıncı şöyle ifade etmiştir "Said Nursi hem eski Almancı, yeni Amerikancı, hem İslam birliği yandaşı hem Osmanlıcı hem Kürt hem hilafetçi olması bakımından Amerika'nın Bullit tarafından kurallaştırılan soğuk savaş stratejisinin Türkiye'deki kanaat önderi ve ruhani lideri olup çıkmıştır." (**Özakıncı, age, s.146**)

1950'lerde Said Nursi DP'yi, DP de Said Nursi'yi desteklemiştir.

DP Milletvekili Tahsin Tola, Said Nursi risalelerinin Latin harfleriyle basılmasını önermiş, bunun üzerine DP lideri Adnan Menderes de Diyanet idaresine talimat vermiştir. Bu talimatı alan Diyanet İşleri Başkanı A. Salih Korur, "Bu eserlerin neşredilmesi için Said Nursi'nin ismi kâfi değil mi?" demiştir. Ve Nur Risaleleri Latin harfleriyle basılmıştır. (**Şahiner, age, c.V, s.413-415; Yıldırım, age, s.142, 143**)

Said Nursi, 1956'da DP'yi desteklediğini açıklayan bir "manifesto" yayımlamıştır. Bu arada Afyon mahkemesi de Nur risalelerinin zararsız olduğuna karar vermiştir. (**Yıldırım, age, s.142**)

Said Nursi, 1957 seçimlerinde DP'den aday olan Senirkentli Tahsin Tola'nın desteklenmesini istemiştir. Said Nursi, 27 Ekim

1957 seçimlerinde Isparta'dadır. Oy kullanmak istediğini bu nedenle seçim sandığının kendisine getirilmesini istemiştir! Sandık başkanı bu isteği reddedince yanına Zübeyir Gündüzalp'i alarak sandığa gidip göstere göstere DP'ye oy vermiştir. (**Malmisanij, age, s.415-416**) "Başbakan Menderes 19 Ekim 1958'de Emirdağ'da yeşil tuğralı bayrakla ve Said Nursi tarafından karşılanmaktan memnuniyet duymuştur..." (**Necip Mirkelamoğlu, Atatürkçü Düşünce ve Uygulamada Din ve Laiklik, Çağdaş Eğitim Vakfı Yayınları, İstanbul, 2000, s.513; Sinan Meydan, Atatürk ile Allah Arasında, 4.basım, İnkılap Kitabevi, İstanbul, 2010, s.726-727**)

Said Nursi ABD'yi desteklemesi yönünde DP'ye direktifler vermiştir. "Üstad'a, Tahsin Tola geliyor. Ankara'ya gidiyormuş. Üstad 'Hemen git Menderes'e, İngiliz ve Fransız elçisini reddedip Amerikan elçisinin dediğini kabul etmesini söyle' diyor. Tahsin Tola hemen gidiyor. Menderes o sırada İngiliz elçisiyle konuşuyormuş. Biraz sonra Fransız elçisi geliyor. Daha sonra Amerikan elçisi geliyor. Tahsin Tola içeri girip de Menderes'le bir türlü konuşamıyor." (**Şahiner, age, c.V, s.177**)

ABD'nin yanında Kore Savaşı'na katılmayı destekleyen Said Nursi, hatta kendisinin de Kore'ye savaşmaya gitmek istediğini "Hükümet Kore'ye asker gönderiyormuş, eğer bana da izin verseler 5.000 genç Nur talebelerimle gönüllü olarak komünistlerle harbetmek için ben de giderim." (**Şahiner, age, c.V, s.75-78; Yıldırım, age, s.127**) şeklinde belirtmiştir.

SAİD NURSİ'NİN GERÇEK MEZAR YERİ

Bu konuyu hem Deccal Dindarmış adındaki ilk kitabımda hem de Odatv'deki bir yazımda detaylıca işlemiş ve Said Nursi'nin gerçek mezar yerini nokta atışı şeklinde sadece ben açıklığa kavuşturmuştum. Bu açıklığa katlanamayan kimi Nurcu siteler de aleyhime ağır ve galiz ifadelerde bulunmuşlardır. Ama ben bir kez daha aynı netlikte bu mezar yerini açıklamak istiyorum.

23 Mart 1960'da Şanlıurfa'da ölen Said Nursi önce Şanlıurfa'da, bir dergâhın bahçesine defnedilmiştir.

1960 askeri harekâtının ardından cesedi mezarından çıkarılıp uçakla Isparta'ya getirilmiş ve halk arasında "**Çingene Mezarlığı**" da denilen (Isparta Doğancı kabristanı) kabristana gömülmüştür.

Efsane gibi bir söylentiye göre; bir Nurcunun çocuğu vefat eder ve açtıkları kabirde, sac bir tabut içinde Said Nursi'nin cesedini çürümemiş olarak görürler. Kimine göre de, mezar hırsızları onun tabutunu bulur ve Nurculara haber verirler.

Plan yapılır ve bir gece karanlığında Isparta'nın Sav'ına kaçırılır. Sav'ın girişinde bir caminin yanında bulunan mezarlıktaki vefat etmiş bir Nurcunun kabrinin üstüne defnedilir.

Bilâhere naaşını Bayram adındaki talebesinin Barla'ya gizlice götürdüğü ve şu anda Bayram Yüksel ile Ali Uçar'ın kabirlerinin ortasında gömülü olduğu söylense de bu doğru değildir. Çünkü ortadaki mezarın trafik kazasında ölen bir şoföre ayrıldığı, ama ailesinin cenazeyi memleketlerine götürmesi üzerine bu kısmın boş olduğu bilinmektedir.

Sav'ın girişinde Merkez caminin, diğer adıyla Dalboyunoğlu Caminin arka bahçesinde bulunan mezarlıktaki 1947 yılında vefat etmiş bir Nurcunun, Savlı Hacı Hafız Mehmed Avşar'ın kabrinin üstüne defnedilir.

Said Nursi Emirdağ Lahikası'nda özlemle dile getirdiği yerde, yani Davraz Dağının eteklerinde, yani Isparta'nın Sav'dadır şimdi nihayet.

Uyumadadır.

Hafız Hacı Mehmed Avşar'ın Mezarının üst katında, adeta ranza düzenindeki bir mezarda uyumadadır.

Benim birçok kez ihbarım sonucunda "**Mezarımı birkaç kişi bilsin!**" vasiyetinin müddeti artık bitmiştir.

Kimbilir belki bu mezar yakın zamanda da türbeye dönüştürülür, Said Nursi'nin talebelerinden Tahiri Mutlu'nun tahmini üzere...

Evet, Nurculuğun lideri 58 yıl önce bugün öldü...

Ama bu hareket gizli belgeleriyle, milli kahramanlara hakaret ve sövmeleriyle, dinî duygularla oynama faaliyetleriyle ve gelmeyeceği kesinleşen Mehdi, Mesih ve Deccal tarzı masallarıyla etkinliğini hâlâ korumaktadır.

Nazif Ay

Odatv.com

[Said Nursi](#)[fethullah gülen](#)[nurculuk](#)[Yeni Asya](#)[cemaat](#)[TARİKAT](#)[arşiv](#)

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

[ANA SAYFA](#)[YAZARLAR](#)[VİDEO](#)[FOTO GALERİ](#)[ARŞİV](#)[KATEGORİLER](#)

